

РЕШЕНИЕ

№ 952

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-25, в закрито заседание на двадесет и четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Весела Тр. Живкова Офицерска

като разгледа докладваното от Весела Тр. Живкова Офицерска Търговско дело № 20231100900554 по описа за 2023 година

Производството е образувано по молба по чл.625 ТЗ от „Г.М.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, бул. *****, представлявано от Т.Х.О. – управител, чрез упълномощен адвокат, за откриване на производство по несъстоятелност.

В молбата си „Г.М.Б.“ ЕООД излага доводи, че дружеството се намира в състояние на невъзможност да погасява публичните си задължения и задължения, породени от търговски сделки, поради което е налице неплатежоспособност по смисъла на чл. 608, ал.1, т.1 и т.2 ТЗ. Счита, че състоянието на неплатежоспособност е настъпило на 01.03.2023 г. Излага се, че дружеството е в затруднено финансово състояние, като единствените му активи към датата на подаване на молбата са парични средства по открити в страната банкови сметки и вземания от трети лица /търговски дружества и държавни органи/, които са недостатъчни, поради което дружеството не е в състояние да заплаща своите текущи и бъдещи задължения. Наред с това сборът от активите на дружеството не е достатъчен за покриване на задълженията му, поради което се твърди и свръхзадълженост по чл. 742 ТЗ.

Съдът е сезиран с молба по чл. 625 ТЗ от длъжник за постановяване на решение по чл. 630, ал. 1 ТЗ на основание състояние неплатежоспособност, евентуално - свръхзадълженост.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Дружеството – молител „Г.М.Б.“ ЕООД е регистрирано в ТРРЮЛНЦ към АВ на 18.05.2018 г., с основен капитал в размер на 6 лв., едноличен собственик на капитала Г.М.С.В. Т.А.Ш., Идентификация 0388066206, Чуждестранно юридическо лице, Държава: ТУРЦИЯ и управител Т.Х.О., Държава: РУМЪНИЯ и предмет на дейност: Компютърно програмиране, изработка на софтуер, консултации в областта на информатиката и компютърното програмиране, управление на бази данни, покупка на стоки и други вещи с цел продажба в първоначален или преработен вид, извършване на външнотърговска дейност, търговия на едро и на дребно, дистрибуция на стоки, търговско посредничество и представителство, както и всяка друга търговска дейност, която не е забранена от закон, а когато има регистрационен или разрешителен режим - след извършването на регистрацията, съответно - след получаване на съответното разрешение или лиценз, което се установява от служебно извършена по партидата му в регистъра справка.

По партидата на дружеството в ТР са обявени ГФО за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. Няма обявен или заявен за обявяване ГФО за 2022 година (не е изтекъл срокът за това).

По делото са представени Баланс и отчет за приходите и разходите към 22.03.2023 г., Оборотна ведомост от 01.01.2023 г. до 22.03.2023 г., Списъци на активите и пасивите към 22.03.2023 г.

Представено е Уведомление до ТД на НАП София вх. № 224292301462653/21.03.2023 г. по реда на чл. 78 от ДОПК.

Видно от представените с молбата по чл. 625 ТЗ 6 броя решения от месец 02.2023 г., издадени от Директора на ТД „Митница Бургас“, по отношение на дружеството – молител са установени за досъбиране вземания за вносно мито и ДДС в общ размер на 105 165.30 лв. Решенията са издадени на основание чл. 196, вр. чл. 19, ал.7 от Закона за митниците и подлежат на предварително изпълнение.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки № РПНОМ-5800-1/32.62403 от 15.02.2023 г., издадено от Директора на ТД Митница София, за задълженията по съставени на „Г.М.Б.“ ЕООД 26 броя актове за установяване на административни нарушения са наложени запори на всички банкови сметки на длъжника до размера на имуществената санкция от 831 621.03 лв.

Изискана и представена е по реда на чл. 186 ГПК справка по чл. 191 от ДОПК от ТД на НАП-София, видно от която към 02.06.2023 г. дружеството има публични задължения – за ДОО, здравно осигуряване, УПФ, мито и ДДС в размер на 61 237.88 лв. – главница и 8 690.19 лв. лихва – общо 69 928.07 лв.

От представената по реда на чл. 186 ГПК справка от СДВР, Отдел "Пътна полиция" се установява, че в централната база на АИС-КАТ към 20.04.2023 г. на името на „Г.М.Б.“ ЕООД няма регистрирани собствени МПС.

От изискана по реда на чл. 186 ГПК справка от АВ за притежавани от молителя недвижими имоти се установява, че в Интегрираната информационна система за кадастър и имотен регистър партида с вписвания, отбелязвания и заличавания на цитираното дружество не се установява.

По делото е прието заключение на съдебно – финансово икономическа експертиза, неоспорено от молителя и което съдът кредитира като обективно, всестранно и компетентно.

Видно от заключението на вещото лице, от анализа на документите се установява, че последният наличен и предоставен ГФО на „Г.М.Б.“ ЕООД е за 2022 г., т.е. към 31.12.2022 г. като според него то притежава единствено текущи активи на стойност 397 000 лв., които включват вземания от клиенти в размер 372 000 лв., данъци за възстановяване в размер на 16 533.12 лв., разчети с митници – надплатена сума за възстановяване 675.02 лв. и разчети с ДДС – ДДС за възстановяване 1 306.96 лв. Към 31.05.2023 г. дружеството няма вземания от клиенти, а общата сума на активите е 28 000 лв., а задълженията му към този момент са в размер на 923 000 лв. Дружеството има налични парични средства в размер на 9 305.56 лв. по банкови сметки, но същите са предмет на наложени запори.

Видно от заключението, паричните задължения на „Г.М.Б.“ ЕООД в периода 2018 г. – 31.05.2023 г. по представените отчети от молителя/същите обявени в ТР, включват само краткосрочни задължения (до 1 г.) включващи: задължения към персонал, задължения към НАП и НОИ и задължения към доставчици. По години задълженията са както следва: Към 31.12.2018 г.: Общо задължения - 149 хил.лв. - само текущи задължения, включващи задължения към доставчици - 128 хил. лв., други задължения - 21 хил.лв., включващи задължения към НОИ и НАП - 18 хил.лв., задължения към персонал - 2 хил.лв. Към 31.12.2019 г.: Общо задължения - 679 хил.лв. - само текущи задължения, включващи задължения към доставчици - 676 хил. лв., други задължения - 3 хил.лв., включващи задължения към НОИ и НАП - 1 хил.лв., задължения към персонал - 2 хил.лв. Към 31.12.2020 г.: Общо задължения - 376 хил.лв. - само текущи задължения, включващи задължения към доставчици - 212 хил. лв., получени аванси - 163 хил.лв., други задължения

- 1 хил.лв., включващи задължения към персонал - 1 хил.лв. Към 31.12.2021 г.: Общо задължения - 458 хил.лв. - само текущи задължения, включващи задължения към доставчици - 345 хил. лв., получени аванси – 101 хил.лв., други задължения - 12 хил.лв., включващи задължения към персонал - 2 хил.лв., данъчни задължения - 9 хил.лв. Към 31.12.2022 г.: Общо задължения - 155 хил.лв. - само текущи задължения, включващи задължения към доставчици - 1 хил. лв., получени аванси – 122 хил.лв., други задължения - 32 хил.лв., включващи задължения към персонал - 3 хил.лв., данъчни задължения - 28 хил.лв., осигурителни задължения - 1 хил.лв. Към 31.05.2023 г.: Общо задължения - 923 хил.лв. – само текущи задължения, включващи задължения към доставчици 837,07 лв., задължения към клиенти 14 650,66 лв., задължения към персонал - по Договор за управление - 4 748,62 лв.; за данък печалба 29 778,96 лв., за ДДФЛ и осигуровки – 428.67 лв. и по разчети с Агенция Митници – за мито и ДДС /условни задължения/ в размер на 873 033.80 лв.

Всички задължения на дружеството са краткосрочни (до 1 година).

Въз основа на така установените активи и пасиви, нещата лице е определило следните коефициенти на ликвидност:

Коефициент на обща ликвидност:

Коефициентът на обща ликвидност представлява съотношението между сумата на текущите активи спрямо сумата на текущите задължения. Препоръчителната стойност за коефициента на обща ликвидност е над 1,00. Получените стойности за коефициента на обща ликвидност на ответника са, както следва:

Към 31.12.2018 г. Коефициентът на обща ликвидност е 1,678.

Към 31.12.2019 г. Коефициентът на обща ликвидност е 1,024.

Към 31.12.2020 г. Коефициентът на обща ликвидност е 1,074. и Към 31.12.2021 г. Коефициентът на обща ликвидност е 1,109.

Към 31.12.2022 г. Коефициентът на обща ликвидност е 2,561.

Към 31.05.2023 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,030.

Коефициент на бърза ликвидност:

Коефициентът на бърза ликвидност представлява съотношението между сумата на текущите активи минус материалните запаси спрямо сумата на текущите задължения. Препоръчителната стойност за коефициента на обща ликвидност е между 0,50 и 1,00. Получените стойности за коефициента на бърза ликвидност на ответника са, както следва:

Към 31.12.2018 г. Коефициентът на обща ликвидност е 1,678. и

Към 31.12.2019 г. Коефициентът на обща ликвидност е 1,024.

Към 31.12.2020 г. Коефициентът на обща ликвидност е 1,074.

Към 31.12.2021 г. Коефициентът на обща ликвидност е 1,109.

Към 31.12.2022 г. Коефициентът на обща ликвидност е 2,561.

Към 31.05.2023 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,030.

Коефициент на незабавна ликвидност:

Коефициентът на незабавна ликвидност представлява съотношението между сумата на текущите финансови активи и парични средства спрямо сумата на текущите задължения. Препоръчителната стойност за коефициента на незабавна ликвидност е между 0,50 и 0,70. Получените стойности за коефициента на незабавна ликвидност са, както следва:

Към 31.12.2018 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,309.

Към 31.12.2019 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,046.

Към 31.12.2020 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,048.

Към 31.12.2021 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,068.

Към 31.12.2022 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,039.

Към 31.05.2023 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,010.

Коефициент на абсолютна ликвидност:

Коефициентът на абсолютна ликвидност представлява съотношението между сумата на паричните средства спрямо сумата на текущите задължения. Препоръчителната стойност за коефициента на абсолютна ликвидност е не по малко от 0,20 до 0,30. Получените стойности за коефициента на абсолютна ликвидност на ответника са, както следва:

Към 31.12.2018 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,309.

Към 31.12.2019 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,046.

Към 31.12.2020 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,048.

Към 31.12.2021 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,068.

Към 31.12.2022 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,039.

Към 31.05.2023 г. Коефициентът на обща ликвидност е 0,010.

Анализът на база изчислените стойности на коефициентите за ликвидност показва, че получените стойности за коефициентите на обща ликвидност и коефициент на бърза ликвидност за периода 2018 г. – 2022 г. са по-високи от препоръчителните им стойности. Това обстоятелство се дължи на това, че за този период дружеството не е имало неплатени задължения за плащане на мито и ДДС, начислени от Митница Бургас. Също така от наличие на парични вземания от клиенти по издадени фактури и вземания предстоящи за възстановяване от бюджета. Получените стойности за коефициента на незабавна ликвидност са драстично по-ниски от препоръчителните му стойности за целия изследван период, респ. под 0,5. Получените стойности за коефициента на абсолютна ликвидност са в норма – над 0,2 само към 31.12.2018 г. В останалата част от изследвания период от 2019 г. до 31.05.2023 г., стойностите на коефициента на абсолютна ликвидност са драстично по-ниски от препоръчителните му стойности, респ. под 0,2. За периода 2018 г. – 2021 г. текущите задължения на молителя нарастват плавно, в резултат на което състоянието на дружеството се влошава. Към 31.12.2022 г. се наблюдават по-ниски по размер текущи задължения, в сравнение с предходната 2021 г., което обаче не е достатъчно да подобри ликвидността дружеството да покрива текущите задължения. Към 31.05.2023 г. дружеството - молител е с натрупани по-висок размер текущи задължения – 923 000 лв., формирани от начислено мито и ДДС от Агенция Митници, неплатени задължения към НАП и други задължения към персонал, осигурителни и данъчни задължения. Към 31.05.2023 г., собствения капитал на дружеството е отрицателен, на стойност – минус 895 000 лв., което означава, че дружеството е декапитализирано.

Вещото лице посочва, че коефициентът на финансова автономност представлява съотношение между собствения и привлечения капитал на дружеството, като по-високата стойност показва, че компанията се финансира основно със собствени средства. Получените стойности за изследвания период са: към 31.12.2018 г. коефициентът на финансова автономност е 0,678, към 31.12.2019 г. коефициентът на финансова автономност е 0,024, към 31.12.2020 г. коефициентът на финансова автономност е 0,074, към 31.12.2021 г. коефициентът на финансова автономност е 0,109, към 31.12.2022 г. коефициентът на финансова автономност е 1,561 и към 31.05.2023 г. коефициентът на финансова автономност е минус 0,970. Коефициентът на задлъжнялост се изчислява по обратния начин - задължения към собствен капитал и съответно колкото стойността е по-близо до нула, толкова по-малко са привлечените средства. Получените стойности за изследвания период са: към 31.12.2018 г. коефициентът на финансова автономност е 1,475, към 31.12.2019 г. коефициентът на финансова автономност е 42,438, към 31.12.2020 г. коефициентът на финансова автономност е 13,429, към 31.12.2021 г. коефициентът на финансова автономност е 9,160, към 31.12.2022 г. коефициентът на финансова автономност е 0,640 и към 31.05.2023 г. коефициентът на финансова автономност е минус 1,031. За периода 2018 г. – 31.05.2023 г. вкл., дружеството е с висока задлъжнялост, с коефициент над 1 (единица), тъй като реално собственият капитал за целия изследван период е формиран единствено от реализирана печалба, която от 2020 г. започва да се натрупва с печалбата от 2019 г., като към 31.05.2023 г. дружеството реализира

загуба в размер на 1 137 000 лв., която на практика поглъща напълно натрупаната до този момент неразпределена печалба от предходни периоди и дружество става с отрицателен капитал минус 895 000 лв. Поради обстоятелството, че дружеството не разполага с друг собствен капитал освен печалбата от дейността, то то е изцяло финансово зависимо от своите кредитори, тъй като няма на разположение собствен капитал да покрива задълженията си, т.е. дружеството е изцяло зависимо – от една страна от своите кредитори, от друга – от редовността на събиране на вземанията си от клиенти. Т.е., дружеството самостоятелно не може да подобри и/или да управлява и поддържа добра ликвидност.

Видно от заключението, за 2018 г. дружеството е реализирало печалба в размер на 101 000 лв., за 2019 г. дружеството е реализирало печалба в размер на 16 000 лв., за 2020 г. дружеството е реализирало печалба в размер на 12 000 лв., за 2021 г. дружеството е реализирало печалба в размер на 22 000 лв., за 2022 г. дружеството е реализирало печалба в размер на 192 000 лв. Към 31.05.2023 г. дружеството е реализирало загуба в размер на 1 137 000 лв.

Съобразно цялостното финансово икономическо състояние на дружеството, вещото лице дава заключение, че от получените стойности за коефициентите на ликвидност на молителя се установява слаба или влошена ликвидност на молителя. Той не притежава достатъчно текущи активи, които да покрият текущите му задължения. Не се установява и наличие на свободни парични средства през изследвания период. Наличните парични средства към 31.05.2023 г. са запорирани. От показателите на дружеството следва, че без привличане на свеж финансов ресурс под формата на нов дълг то не може самостоятелно да функционира и да покрива задълженията си. При това състояние получаването на нов дълг е несигурно, поради невъзможността дружеството да го обезпечи. Получените резултати за коефициента на финансова автономност за периода 2018 г. – 31.05.2023 г. показват, че дружеството е силно зависимо от своите кредитори. Всички задължения са краткосрочни – до 1 година. Към 31.05.2023 г. собствения капитал на дружеството е отрицателен на стойност – минус 895 000 лв. и дружеството е декапитализирано в резултат на реализираната загуба към 31.05.2023 г. в размер на 1 137 000 лв. За период 2018 г. – 2022 г., дружеството реализира печалба вследствие на това, че все още не са му били начислени от Агенция Митници дължимо мито и ДДС в размер на 873 033,80 лв. с издадените решения през м.02.2023 г. Съгласно справка за кредиторите на молителя към 22.03.2023 г., задължението от 873 033,80 лв. е било задбалансово към 22.03.2023 г. Впоследствие, към датата 31.05.2023 г. молителят вече е осчетоводил задълженията си към Агенция Митници/Митница Бургас в размер на 873 033,80 лв. по балансова счетоводна сметка 457 – разчети с митници. От извършения анализ вещото лице посочва, че началната дата на неплатежоспособност е датата 14.03.2023 г., към която вече са били издадени всички решения на Агенция Митници/Митница Бургас и доколкото, въпреки че първоначално тези задължения са били задбалансови към 22.03.2023 г., то впоследствие те са останали и са осчетоводени в баланса на дружеството, и няма промяна в тях.

Вещото лице сочи и че последното осчетоводено плащане от молителя е от 22.03.2023 г. на сума в размер на 377,10 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо кумулативното наличие на всички елементи, установени в разпоредбите на чл. 607а, чл. 608 и/или чл. 742 (в зависимост от заявеното основание), чл. 625 (при неплатежоспособност) или чл. 742, ал.2 (при свръхзадълженост) и 631 от ТЗ, а именно: 1) да е подадена молба от някое от лицата по чл. 625 или чл. 742, ал.2 от ТЗ; 2) длъжникът да е търговец по смисъла на чл. 1 от ТЗ (при неплатежоспособност) и с правно-организационна форма ООД, АД или КДА (при свръхзадълженост); 3) да са налице някои от предпоставките по чл. 608, ал. 1 от ТЗ – да е налице неудовлетворено парично вземане от някоя от четирите посочени категории; 4) да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл. 608, ал. 1 от ТЗ – невъзможност на длъжника да изпълни изискуемо парично вземане; 5) имуществото на

дружеството да не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения – при свръхзадълженост и б) затрудненията на длъжника да не са временни и състоянието да е обективно и трайно.

Предпочитаното основание, на което се позовава молителят за откриване на производство по несъстоятелност е неплатежоспособност.

В случая предпоставките за това са налице.

Молбата по чл. 625 ТЗ е подадена от легитимиран за това правен субект, доколкото според твърденията на молителя, същият се явява длъжник по задължения към доставчици, клиенти, управителя и публичноправни задължения към Държавата по повод упражняваната от него търговска дейност.

Безспорно е качеството на „Г.М.Б.“ ЕООД на търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от ТЗ, тъй като е търговско дружество съобразно правно-организационната си форма.

Съобразно разпоредбата на чл. 626 от ТЗ, длъжникът е задължен в 30-дневен срок от изпадането му в неплатежоспособност и/или свръхзадълженост да поиска от съда откриване на производство по несъстоятелност.

От събраните по делото доказателства се установява, че молителят „Г.М.Б.“ ЕООД има изискуеми задължения по търговски сделки и публичноправни задължения към Държавата, свързани с търговската му дейност. При преценката дали длъжникът е в състояние на неплатежоспособност, Съдът съобразява следното:

Неплатежоспособността е правна категория, като легално определение за нея е дадено в чл. 608, ал. 1 от ТЗ. Според него неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни посочените в разпоредбата задължения. Презумпциите по чл. 608, ал. 2, 3 и ал. 4 от ТЗ служат за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца. Презумпцията на чл. 608, ал. 3 от ТЗ служи за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца. Практиката приема, че под "спиране на плащанията" по см. на чл. 608, ал. 3 ТЗ на база на легалното определение на понятието "неплатежоспособност", следва да се разбира не спиране на плащанията на задълженията на длъжника изобщо, а единствено на задълженията, които са изчерпателно изброените в ал. 1 на чл. 608 от ТЗ. Спиране на плащанията на друг вид вземания е ирелевантно за състоянието на неплатежоспособност, защото съгласно ал. 1 на чл. 608 от ТЗ, състоянието на длъжника да ги изпълни е без значение за правно дефинираното състояние на неплатежоспособност.

В случая забавата на длъжника, проявена чрез спиране на плащанията към кредиторите – търговски дружества и НАП, предполага състояние на неплатежоспособност съобразно законовата презумпция по чл. 608, ал. 3 от ТЗ. Тежестта да обори тази презумпция се носи от длъжника, който следва да представи в производството по несъстоятелност доказателства, обуславящи извод за временни затруднения за извършването на тези плащания или доказателства, че разполага с достатъчно имущество за покриване на задълженията си, без опасност за интересите на кредиторите (аргумент от чл. 631 ТЗ). Такова обратно доказване не е проведено по делото, напротив – самият длъжник поддържа, че затрудненията му не са временни и няма никакво имущество. От събраните по делото доказателства действително се установява, че длъжникът не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите.

Независимо от необорената презумпция, състоянието на неплатежоспособност на „Г.М.Б.“ ЕООД се установява и от анализа на установеното посредством представените доказателства и приетото заключение по СФИЕ финансово състояние на длъжника. При този анализ, съобразно различни икономически и финансови показатели, Съдът изхожда от следните принципни постановки:

Краткотрайните (текущите) активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в производствения процес и променят натурално - веществената си форма, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източника за погасяване

(плащане) на краткосрочните, съответно текущите, задължения на едно нормално развиващо се предприятие. Следователно, водещи показатели при преценка състоянието на неплатежеспособност, тъй като то е свързано с възможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи (всички или определена част от тях) към краткосрочните или текущи задължения на предприятието.

Краткотрайните активи се класифицират в 4-ри групи: материални запаси (материали, стоки и готова продукция), краткосрочни вземания (с падеж до 1 г.), краткосрочни финансови средства (акции, облигации и др. подобни, закупени със спекулативна цел - т. е. за препродажба) и налични парични средства, като групите освен по вида се различават и по ликвидността на активите в тях. От икономическа гледна точка ликвидността представлява възможността един актив да се продаде веднага и то на справедлива пазарна цена или с малко отклонение от нея. Ето защо, най-ликвидни в оборота са паричните средства, тъй като предприятието може незабавно да ги трансформира в друг вид актив, закупувайки го. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото състояние на предприятието се формират 4-ри коефициента на ликвидност: на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне (съотнасяне) към краткосрочните задължение (текущи задължения) на определена част или на всички краткосрочните активи, диференцирани според тяхната ликвидност. Така при коефициента на обща ликвидност се извършва съотнасяне на всички краткотрайни (текущи) активи към краткосрочните пасиви (задължения), докато при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи, очертани по-горе, но не всичките. Разликата между коефициента за бърза ликвидност и коефициента за обща ликвидност се изразява в това, че от краткотрайните активи (в числителя на дробта) се изключват материалните запаси. При коефициента за незабавна ликвидност се игнорират и краткосрочните вземания. Коефициентът на абсолютна ликвидност се формира като съотношение само на наличните паричните средства към текущите задължения и е найдинамичен.

Очертаните по-горе показатели за ликвидност могат да бъдат критерий за способността предприятието да поеме плащанията си само ако краткотрайните активи, участващи при формирането им, реално са ликвидни (в икономическия смисъл на понятието), т. е. те да могат да бъдат реализирани като се получи техния справедлив пазарен еквивалент в пари.

По отношение на „Г.М.Б.“ ЕООД, въз основа събраните по делото писмени доказателства и заключението на СФИЕ, се установява, че от получените стойности за коефициентите на ликвидност на молителя се установява слаба или влошена ликвидност на молителя. Той не притежава достатъчно текущи активи, които да покрият текущите му задължения. Не се установява и наличие на свободни парични средства през изследвания период. Получените резултати за коефициента на финансова автономност за периода 2018 г. – 31.05.2023 г. показват, че дружеството е силно зависимо от своите кредитори. Всички задължения са краткосрочни – до 1 година. Към 31.05.2023 г. собствения капитал на дружеството е отрицателен на стойност – минус 895 000 лв. и дружеството е декапитализирано. Задълженията са в значителен размер, а търговецът е преустановил плащанията по тях. Следва да се отчете, че предвид разпоредбата на чл. 209, ал.2, т. 4 от ДОПК, на принудително изпълнение подлежат решенията, издадени от митнически органи, независимо дали са обжалвани. Поради това в съдебната практика се приема, че неплащането на такива задължения, въпреки че актовете, с които те са установени не са влезли в сила, представлява неплащане на изискуеми задължения по смисъла на чл. 608, ал.1 ТЗ – в този смисъл Решение № 1001/25.05.2017 г. на СГС по т.д. № 1186/2015 г., Решение № 2228/19.12.2016 г. на СГС по т.д. № 1822/2016 г., Решение № 1222/24.07.2015 г. на СГС по т.д. № 2624/2015 г. Към датата на подаване на молбата по чл. 625 ТЗ дружеството - молител не разполага нито с краткотрайни, нито с дълготрайни материални активи. Поради това и

коэффициентите на ликвидност за целия изследван период са значително под референтите стойности. При спомагателните коефициенти на финансова автономност и задлъжнялост също се отчитат напълно незадоволителни стойности далеч под референтните стандарти. С оглед на това се налага извод, че длъжникът не е в състояние да изпълни задълженията си.

С оглед на така установеното съдът приема, че длъжникът е в състояние на неплатежоспособност като икономическо понятие. Същевременно, с оглед тенденцията за влошаване на икономическите показатели, може да се заключи, че затрудненията на молителя не са временни, което с аргумент от чл. 631 ТЗ сочи, че длъжникът е в състояние на неплатежоспособност и като юридическо основание за откриване на производство по несъстоятелност.

По отношение началната дата на неплатежоспособността:

Последователно в практиката си ВКС приема, че неплатежоспособността на търговец по смисъла на чл. 608 ТЗ е обективно финансово състояние на длъжника и възможността му да изпълни парично задължение по търговска сделка, което трябва да се прецени с оглед цялостното му финансово състояние към момента на постановяване на съдебното решение (в този смисъл решение № 64/9.02.2005 г. по гр. д. № 466/2004 г. на ВКС, решение № 549/27.10.2008 г. по т. д. № 239/2008 г. на ВКС, решение № 657/7.11.2006 г. на ВКС, решение № 115/25.06.2010 г. по т. д. № 169/2010 г. на ВКС). Приема се също така, че за да е налице състояние на неплатежоспособност, не е достатъчно длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, а да не е в състояние да го изпълни - т. е. следва да е налице обективна невъзможност за плащане, като действителното икономическо състояние на длъжника се преценява след анализ на събраните за това доказателства.

По изложените съображения, като съобрази заключението на съдебно-икономическата експертиза и цялостният анализ на финансовото състояние на дружеството, съдът намира, че началната дата на неплатежоспособността следва да се определи спрямо данните за забава плащането на установените публични задължения, както и установеното трайно влошаване на икономическото му състояние, като се отчете, че коефициентите за ликвидност се влошават след издаване на решенията на ТД „Митница Бургас“ през м. 02.2023 г., а с получаването на 01.03.2023 г. на постановлението за налагане на обезпечителни мерки длъжникът е лишен от възможността да разполага с наличните и постъпващи по сметките му парични средства, като от този момент дружеството е в обективна невъзможност да погасява изискуеми парични задължения. Като се съобрази и установеното от вещото лице, че към този момент вече с оглед финансово икономическото състояние на длъжника, същият обективно не е в състояние да погасява задълженията си, свързани с търговската му дейност, вкл. и публичните такива, съдът не кредитира посочената от него начална дата на неплатежоспособността 14.03.2023 г., доколкото осчетоводяването на задълженията няма отношение към изискуемостта им. Видно е и че тенденцията към влошаване икономическите показатели на дружеството не е била преодоляна и към момента на изготвяне на заключението и състоянието му не се подобрява.

При формиран позитивен извод за настъпила неплатежоспособност не следва да се разглежда заявеното второ основание за откриване на производство по несъстоятелност поради настъпила свръхзадълженост, тъй като е заявено в условията на евентуалност, респективно предвид доказването на предпочитаното основание – неплатежоспособност - се изключва хипотеза на сбъднало се вътрешно-процесуалното условие за това - неоснователност на молбата на заявеното главно основание (неплатежоспособност).

С оглед установената в заключението по СФИЕ липса на налични краткотрайни активи в имуществото на търговеца, които са необходими за покриване началните разноски в производството по несъстоятелността, с протоколно определение на съда от 07.07.2023 г. са определени на основание чл. 629б ТЗ начални разноски и е указана възможността на кредиторите за тяхното привнасяне в 7-дневен срок. Определението е вписано в книгата по чл. 634в ТЗ на 10.07.2023 г., като в указания срок и към настоящия момент никой от

кредиторите не е привнесъл разноски. При това положение, налице са предпоставките за постановяване на решение по реда на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

На основание чл. 620, ал.1ТЗ от масата на несъстоятелността следва да се събере дължимата държавна такса от 250 лв., при евентуално възобновяване на производството.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 632, ал.1 от ТЗ Софийски градски съд в настоящия си състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Г.М.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, бул. *****.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността **01.03.2023 г.**

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на „Г.М.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, бул. *****.

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ чрез налагане на заповест за задържане на цялото движимо имущество и вземания и възбрана върху цялото недвижимо имущество на Г.М.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, бул. *****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на „Г.М.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, бул. *****.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Г.М.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, бул. *****.

СПИРА производството по т.д. № 554/2023 г. по описа на СГС, VI-25 състав.

УКАЗВА на кредиторите и длъжника, че на основание чл. 632, ал.2 ТЗ спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението по ал. 1 по молба на длъжника или на кредитор, ако молителят удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако депозира необходимата сума в размер на 8 000 лв. за предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ.

УКАЗВА на основание чл.632 ал. 4 ТЗ, че ако в 1-годишния срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано от длъжника или от кредитор възобновяване на производството, производството по несъстоятелност ще бъде прекратено, като се постанови заличаване на длъжника от търговския регистър.

ОСЪЖДА „Г.М.Б.“ ЕООД с ЕИК *****, седалище и адрес на управление гр. София, бул. ***** да заплати в полза на бюджета по сметка на Софийски градски съд, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, във връзка с чл. 620, ал. 1 ТЗ, сумата от 250 лв., представляваща дължимата държавна такса за разглеждане на молбата за откриване на производство по несъстоятелност, която сума следва да се събере от масата на несъстоятелността.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването му пред Софийски апелативен съд.

Решението подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 634 ТЗ.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____